

Školarina otvorila vrata uspeha

Pored košarke, organizacija The Smith Family omogućila je Cvijetiću i časove plivanja i boks, ali je pre svega dar za košarku doprineo da uđe u program talentovanih sportista u srednjoj školi "Westfields Sports".

- Školarina mi je omogućila da se bavim košarkom, koja mi je obezbedila mesto u prestižnoj školi "Westfields". Konačno, taj put me je doveo i do specijalnog izbornog programa na univerzitetu, u malu grupu veoma impresivnih studenata, što mi je omogućilo da postavim temelje sadašnje karijere - ispričao je Miki za AFR.

DRAGE USPOMENE IZ DETINJSTVA:
Miki u dresu Obilića

Iako ih nije u potpunosti poslušao, čelnici Mekvorija su inspirisali Cvijetića da istraje u stvaranju svoje karijere i zato im je zahvalan, baš kao i roditeljima i bratu Ognjenu, trenerima u Košarkaškom klubu Obilić i nastavnicima matematike iz srednje škole koji, kako kaže, svi imaju zasluge za njegov profesionalni uspeh.

U razgovoru za "Vesti", Miki je naročito istakao uticaj koji su na njega imali ljudi koji vode sidnejski Obilić.

- Imam ogromno poštovanje i ljubav prema trenerima Obilića i smatram ih najblžom rodjinom. Najiskrenije vam kažem da u životu nisam upoznao i mislim da neću upoznati bolje ljudi od Zorana i Miloša Šalića.

Kada sam imao osam meseci metak me je promašio za 15 centimetara

pura i predsednika Stevana Šipke. Posle roditelja, njih trojica su imali najveći uticaj na moj život. Prema meni su se iskreno ponašali kao prema svom sinu ili mlađem bratu. Sedam godina su mi nesebično poklanjali ogroman trud, ljubav i vreme. Mnogo su se šrtvovali za mene i ceo život ču im biti jako zahvalan - kaže Miljan Cvijetić.

Kako je posebno nagnao, veliki deo najlepših uspomena iz detinjstva čine treninzi "jedan na jedan" s braćom Šalipom i učešća na Kupu Draže Mihailović s ekipom Obilića. Iako je vrlo mlađ dogurao daleko u životu, Miki Cvijetić nije zaboravio ko je i odakle je. Porodica, Srpsko, pravoslavlje i "uža" familija iz Obilića zauvek će biti esencija njegove ličnosti.

E. V.

PIŠE: Milan VLAŠIĆ

Kćerka se požalila ocu da je razočarana u život i da nije sigurna da ona može više tako da živi. Bila je umorna od stalne borbe i patnje. Čim bi nekako rešila jedan problem, drugi se pojavio.

Njen otac, po zanimanju kuvar, odveo ju je u kuhinju. Napunio je tri lonca s vodom i stavio ih na vatru.

Kada je voda u sva tri lonca počela da ključa, on je stavio nekoliko krompira u jedan lonac, nekoliko jaja u drugi, a mlevenu kafu u treći lonac vrele vode.

Tri lonca

Ostavio je sva tri lonca da kuvaju, ni reč nije rekao svojoj kćerki, a ona je za to vreme nestrljivo čekala i gundala pitajući se o čemu se radi.

Dvadesetak minuta kasnije, otac je isključio vatru. Izvadio je krompire iz prvog lonca i stavio ih u činiju. Izvadio je kuvana jaja i stavio ih u činiju. Zatim je izlio kafu i stavio je u šolju.

Okrenuvši se prema njoj, upitao je:

- Čeri, šta vidiš?
- Krompir, jaja i kafu - nervozno je odgovorila devojka.
- Pogledaj bliže - rekao je otac.
- Dodirni krompire.

Ona to učini i primeti da su krompiri mehani. Zatim joj je rekao da uzme jaje i razbij ga. Pošto je odstranila ljsku, posmatrala je tvrdno kuvano jaje. Na kraju ju je zamolio da otpije malo kafe.

Njena bogata aroma izmamila joj je osmeh na lice.

- Oče, šta ovo znači? - upitala je.

Ko si ti?

Otac joj je objasnio da su se krompir, jaja i zrna kafe suočili s istom nevoljom - ključalom vodom.

Međutim, reakcije na vrelu vodu su se razlikovale: krompir je u vrelu vodu ušao jak, tvrd i nepopustljiv, ali je postao mekan i slab. Jaje je bilo krhko, sa tankom spoljašnjom ljskom koja je štitila njegovu tečnu unutrašnjost sve dok nije stavljeno u kipuću vodu. Tada je unutrašnjost jajeta postala tvrda.

Međutim, mlevena zrna kafe bila su jedinstvena. Pošto su bila izložena ključaloj vodi,

POUKA ZA KRAJ GODINE

Budite jači od nevolje

promenila su vodu i stvorila nešto novo.

- Ko si ti? - upitao je svoju kćerku.

- Kada nevolja pokuca na tvoja vrata, kako reaguješ? Jesi li krompir, jaje ili zrno kafe?

Kćerka je nemo gledala i počela da shvata poruku.

Jesmo li u vreloj vodi?

Siguran sam da znate zbog čega sam za danšnji dan, zadnji dan ove godine, odabrao ovu priču. Takođe znam da ćete prepoznati simboliku ove drevne priče sa situacijom u kojoj se nalazimo u poslednje dve godine.

Možemo tumačiti situaciju ovako ili onako, ali svi se slažemo da prilično liči na gorepomenuto kipuću vodu. Takođe se svi slažemo da kipuća voda nije dobra, a posebno ako smo mi u istoj, kao što je očigledno jesmo.

Ipak, moramo se postaviti tako da od te situacije napravimo nešto dobro. Ta situacija može da od nejakih ljudi učini jake, moćne ličnosti i karaktere, kao što je vrela voda iz drevne priče napravila tvrdi jaje.

Ta situacija od jakih ljudi može da učini da se slome, predaju, klonu telom i duhom, kao što je tvrdi krompir omekšao u vreloj vodi nakon nepunih pola sata.

Ova situacija može da nas promeni, može da nas učini drukčijim, možda i boljim ljudima.

Hrubre odluke

Možda smo doneli neke drastične odluke zbog vrele vode, odnosno zbog svetske zdravstvene, ma ko zna više kakve krize. Odluke koje inače nikad ne bismo doneli da se nije desilo to šta se desilo.

Možda je to bila kap u onoj časi žuči što mnogi decenijama u sebi nose, kap koja je prelijala na istu času i ohrabrilu nas da donešemo promenu u životu koja će nam produžiti život, koja će nas spasiti.

Možda smo odlučili da se vratimo u rodnu grdu, u vreme radosti onim stvarima koje smo tako nepravedno zanemarili, tamo ostavili, možda smo konačno otkrili život.

Kažu da je u tuđini bolji život - "Možda jeste bolji, ali možda nije život."

Srećna vam Nova godina i da ostvarite svoje snove, čak i one koje su toliko lepi da se niste usudili da ih sanjate.

